

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 8. Materia consecranda sic physicè & moraliter praesens esse debet
consecranti, ut ad sensum pronomine hoc & hic valeat demonstrari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

nisi Christi sanguinem. Ex alia verò parte istius doctrinæ certitudo non pendeat à Peripatetica illa Philosophia, docente quòd aqua vino permixta, in vinum tranfmuteatur. Cùm isti Philosophi accuratior Philosophia adverteatur, & aqua sine ista tranfmutione, incorporari queat vino, fierique pars ejus, sicque in Christi sanguinem tranfmutari.

78 Quòd autem Peripateticæ Philosophiæ, docenti tranfmutionem aquæ in vinum, accuratior Philosophia adverteatur, doctissimus amicissimisque Boudartius tr. 3. de Sacram. Euchar. §. 1. q. 6. bene ostendit: *Antiquorum enim (inquit) & recentiorum accuratior Philosophia comprobatur, elementa aded esse fixæ naturæ, ut nequaquam in seipsa substantialiter permuteantur. Nunquam enim v. g. aqua, quantumvis lato immixta, terram vertit in suam substantiam, nec vice versâ: quia possunt semper particule terrestres ab aqueis secerni. Sicut etiam in vapore, qui ex particulis aeris & aque constat, quando particule aeris condensantur, particule aquæ, anted disperse, in aquam sensibilem coalescunt. Kircherus phialam semiplenam aquâ limpida, multis annis bene obturatam conservavit; in qua semper aqua mansit ejusdem altitudinis, adeoque nec aer simul inclusus, in ipsam, nec hæc in illum substantialiter mutata sunt. Atque eadem est ratio de aliis. Elementa quoque non transeunt in mixtum, sed in hoc manent particule cujusque elementi permixtæ: unumquodque enim ex iis componitur, in que resolvitur. Jam verò experientia Chymicorum constat, unumquodque mixtum in elementa resolvî. Sic, ut verbo id dicamus, lapidi perfrigida non solum partes terrestres insunt, sed ex illo vi caloris educitur vapor, qui (ut anted dictum est) ex particulis aeris & aquæ constat. Latens etiam in eo igne particula: Quomodo enim aliis per affricum ferri ex eo profiliunt, nisi in illo laterent? ... Prædictis autem supposito, facile intelligitur, quomodo modica aqua, vel etiam tertia pars, respectu vini (prout posse adhiberi præscripsit Tribariense Concilium) mutetur in sanguinem Christi: quia nempe incorporatur vino, & fit pars ejus (tametsi in vinum substantialiter non tranfmuteatur) tamesi enim debilis evadat, non desinit esse vinum: nec est ulla ratio, quare ista particule aquæ non transeant in sanguinem Christi, sicut partes terreæ, vel igneæ, que in eodem latitant.*

79 Et hinc fit quòd Patres tam absolutè dicant, aquam vino mixtam tranfire in sanguinem Christi; quòdque Ambrosius l. 4. de Sacram. c. 4. dicat: *Vinum & aqua in calicem mittitur, sed fit sanguis consecratione verbi celestis.* Et Damascenus l. 4. c. 14. *fitque vinum & aqua sanguis Christi.* Et Paschalius ubi supra: *aqua consecratur, non quòd aqua permaneat, sed vertitur in sanguinem.*

80 Neque loquuntur sub dubio, vel supposito, vel conditione, si nempe prius aqua in vinum convertatur. Quia conversio ista nimis incerta est, ut in ea fundent tam firmam resolutamque assercionem suam; jamque tempore ipsorum, vel antè Plinius scriperat (in confirmationem accuratioris Philosophiæ supradictæ) vinum purum à limphato secerni posse, si vas ex hedera fiat, per quod transeunte vino, aqua vino mixta, vasi adhærebit, vinumque distinet. Sed & in variis Lyturgiis Jacobi, Basilii, &c. aqua vino itatim ante consecrationem miscebatur. Quòd & Christus fecit. Credibile verò non est, aquam (maximè pro tertia parte mixtam) tam modico tempore in vinum converti. Confer quæ dixi lib. 2. c. 3.

præfens esse debet consecrari, ut ad sensum pronomine hoc & hic valeat demonstrari.

81 **C**onstat, tum quia formæ veritas id postulat. Tum quia Christus sic factò docuit, dum panem & vinum sibi ad sensum præfentia, imò accepta in sanctis ac venerabilis manus suas consecravisset. Tum denique quia id ipsum confirmat Ecclesiæ praxis, quæ nullam unquam materiam, nisi modo dicto præfentem consecrat.

82 Delinant prout hæretici Catholicis calumnia. sè imponere, quòd doceant Sacerdotem simul consecrare posse omnes panes, qui sunt in foro venales. Neque enim omnes sat propinqui sunt & præfentes, ut ad sensum pronomine hoc valeant demonstrari; uti nec omnia vina in magna cella vinaria reclusa; sed oportet emptorem de loco ire ad locum, ut quod cupit, determinet, dicens: *hoc volo, non istud.*

83 Ad dictam quoque præfentiam minimè sufficit, quòd materia consecranda sit parum distans, si non sit coram Sacerdote, sed à tergo, vel post parietem. Quia res sic collocata, moraliter hominum sensu & usu (cujus in Sacramentis humano modo efficiendis habetur ratio) non censentur taliter præfentes, ut ad sensum pronomine hoc & hic demonstrabiles sint.

84 Non sufficit etiam quòd materia visu percipitur, si sit valdè distans. Nec enim tunc ad sensum demonstrabilis est pronomine hoc, sed pronomine illud.

85 Denique si materia sit valdè magna, non sufficit quòd secundum aliquam sui partem ad sensum sit præfens, ut consecrabilis sit secundum se totam, etiam secundum partes valdè distantes. Aliàs Oceanus, in vinum conversus, totus consecrari possit à Sacerdote, cui ad sensum præfens esset secundum partem littoris Dunkerkano adjacentem. Quòd dici nequit, ob nimiam distantiam partium Oceani, Indis adjacentium.

86 Non est tamen necesse, quòd materia consecranda in se actu videatur, vel tangatur à Sacerdote, dummodo coram ipso propinque possit; sed satis est, quòd sensibilibus percipitur in se, vel in aliquo, cum quo vel faciat moraliter unum, ut pars cum toto, vel ad quod se habeat, ut contentum in continente. Unde valdè consecratur hostia latitans in acervo, panis in calice cooperto, vinum in dolio. Sic enim pecuniam in bursa clausa demonstrantes dicimus: *hæc est mea pecunia.* Et diversa vina in diversis dolis demonstramus his pronominibus: *hoc est album, istud rubrum.*

87 Juxta rubricas tamen Missalis ante Offertorium aperienda est pixis, in qua hostiæ continentur, non necessitate Sacramenti, sed præcepti. De hostia corporali involuta, idem est quòd de hostia in pixide clausa, vel de vino in calice cooperto. Quæ ad sensum sufficienter præfentia censentur, ut dictis pronominibus demonstrantur.

88 Adde pro scrupulis, materiam consecrandam non debere esse tam parum distantem, ut halitus vel sonus verborum formæ ad ipsam perveniat, vel pervenire queat. Cùm id necessarium non sit, ut modo dictò demonstrabilis sit. Indecorè prout de & absque ratione Sacerdotes quidam, dum Consecrationis verba proferunt, os & labia ita materiæ admovent, ut eam halitu suo perfundant, cum tam inconcinna subinde oris compositione, tamque indecenti formæ prolatione, ut adstantes ad risum excitent, quos modestiæ capitis inclinatione, sacrorum verborum secretâ, distinctâ & devotâ pronuntiatione (prout rubrica præscribit) ad devotionem debent provocare.

CAPUT VIII.

Materia consecranda sic physice & moraliter

CAPUT